

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I
RJEŠENJE

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Draganu Ramljak kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja DARA TRADE IMPORT – EXPORT DI MARIO KNAPIC iz Udine, Via Stiria, n 45/27-Loc. Portigross – Italia, zastupano po punomoćniku Edvardu Sušcu, odv. u Splitu, protiv tuženika ad 1) STEČAJNA MASA STEČAJNOG DUŽNIKA MARUTI d.o.o. Podstrana, Put starog sela 70, zastupano po Zajedničkom odvjetničkom uredu Boro Rajić i Tomislav Kasalo, odv. u Splitu, te ad 2) IVANA ŠARAC iz Splita, Sarajevska 40, zastupana po punomoćniku Saši Vladiću, odvjetnik u Splitu, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 20. ožujka 2019. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Ivana Pavičića odvjetnički vježbenik u Splitu, zamjenika punomoćnika tuženika ad 1 Ivan Ostojić, odvjetnički vježbenik u Splitu i punomoćnika tuženika ad 2 Saša Vladić odvjetnik u Splitu, dana 02. svibnja 2019 godine

presudio je

I. Utvrđuje se da kupoprodajni ugovor u Solinu od 07.IV.2008.g. zaključen između Maruti d.o.o., kao prodavatelja i Jelene Šarac, kao kupca temeljem kojeg je u zemljišnoknjižnom postupku Z-1014/08 izvršen upis uknjižbe prava vlasništva stana S11 na ime Ivana Šarac, nema učinka prema tužitelju u dijelu u kojem je potrebno za namirenje tužiteljevog potraživanja prema tuženiku ad 1) i to:

- kunske protuvrijednosti iznosa od 17.015,54 EUR-a, prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 08. veljače 2006.g.,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 13.296,54 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 13. svibnja 2006.g.,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 2.850,10 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. lipnja 2006.g.,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 11.376,00 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. lipnja 2006.g.,

sve do 31. prosinca 2007.g. po stopi određenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 01. siječnja 2008.g. do 30. lipnja 2011.g. po stopi od 14 % godišnje, te od 01. srpnja 2011.g. do isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 %-tnih poena.

koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 %-tnih poena.

II. Tuženik ad 2) je dužan dopustiti da tužitelj svoje potraživanje prema tuženiku ad 1), kunsku protuvrijednost iznosa od 17.015,54 EUR-a (sedamnaestisućaipetnaesteruaipedesetčetiricenta) prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom, koja teče od 08. veljače 2006.g. pa do isplate, kunske protuvrijednosti iznosa od 13.296,54 EUR-a (trinaestisućadvjestodevedesetšesteruaipedesetčetiricenta) prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 13. svibnja 2006.g., kunske protuvrijednosti iznosa od 2.850,10 EUR-a (dvijetisućeosamstopedeseteruaideseccenti) prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. lipnja 2006.g., kunske protuvrijednosti iznosa od 11.376,00 EUR-a (jedanaestisućauratristosedamdesetšestura) prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. lipnja 2006.g., sve do 31. prosinca 2007.g. po stopi određenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 01. siječnja 2008.g. do 30. lipnja 2011.g. po stopi od 14 % godišnje, te od 01. srpnja 2011.g. do isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 %-tnih poena, namiri prodajom 32 etaže 92/1752 idealna dijela, koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom stambeni prostor, označen kao stan S11 ukupne neto korisne površine 84,75 m², s pripatkom – loggiom, neto korisne površine 3,45 m² i loggiom neto korisne površine 3,70 m², odnosno, sveukupne neto korisne površine 91,90 m², koji stan je položen u zgradi sagrađenoj na k.č.br. 66/1 poduložak 32, ZU 6237 K.O. Solin.

III. Dužni su tuženici ad 1) STEČAJNA MASA STEČAJNOG DUŽNIKA MARUTI d.o.o. i 2) IVANA ŠARAC solidarno u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 88.368,00 kn.

riješio je

Odbija se zahtjev za izdavanje privremene mjere koji glasi:

"RJEŠENJE O OSIGURANJU"

1. Radi osiguranja novčanih tražbina predlagatelja osiguranja i to:

- kunske protuvrijednosti iznosa od 17.015,54 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 08.II.2006.g. pa do isplate,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 13.296,54 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 13.V.2006.g. pa do isplate,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 2.850,10 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21.VI.2006. pa do isplate,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 11.376 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21.VI.2006.g. pa do isplate,

kao i radi osiguranja naplate parničnih troškova,

određuje se

PRIVREMENA MJERA

zabranom protivniku osiguranja da otuđi i/ili optereti

32 etažu 92/1752 idealnog dijela koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom Stambeni prostor, označen kao STAN S11, koji se nalazi na drugom katu stambeno-poslovne građevine i koji se sastoji od hodnika, kuhinje s blagovaonicom i dnevnim boravkom, ostave, wc-a, predsoblja, kupaonice s wc-om i dvije sobe, ukupne neto korisne površine 84,75 m², s pripatkom – loggiom, neto korisne površine 3,45 m² i loggiom neto korisne površine 3,70 m², odnosno, sveukupne neto korisne površine 91,90 m², koji stan je položen u zgradi sagrađenoj na k.č.br. 66/1 poduložak 32 ZU 6237 K.O. Solin uz zabilježbu ove zabrane u zemljišnoj knjizi.

2. Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu ovog suda provedbu zabrane iz toč. 1. rješenja.

Zabrana se smatra provedenom dostavom zemljišnoknjižnom odjelu.

3. Ova privremena mjera traje do pravomoćnog okončanja parnice radi pobijanja dužnikovih radnji."

Obrazloženje

Tužitelj je pred Općinskim sudom u Solinu podnio tužbu dana 20.05.2008.g. u kojoj je naveo kako prema tuženiku ad 1) ima novčano potraživanje i to prema računu broj 008/2006 od 08.02.2006.g. na iznos od 17.015,54 EUR-a, koji je dospio dana 08.02.2006.g., prema računu broj 010/2006 od 22.02.2006.g. iznos od 13.269,90 EUR-a, koji je dospio dana 13.05.2006.g., prema računu broj 022/2006 od 23.03.2006.g. iznos od 2.850,10 EUR-a, koji je dospio dana 21.06.2006.g., prema računu broj 023/2006 od 23.03.2006.g., iznos od 11.376,00 EUR-a, koji je dospio dana 21.06.2006.g., te kako tuženik ad 1) odbija podmiriti tužiteljevu tražbinu, te je tužitelj pokrenuo postupak osiguranja određivanjem privremene mjere zabranom raspolaganja 32 etaže 92/1752 idealnog dijela, koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom Stambeni prostor, označen kao STAN S11, ukupne neto korisne površine 84,75 m², s pripatkom – loggiom, neto korisne površine 3,45 m² i loggiom neto korisne površine 3,70 m², odnosno, sveukupne neto korisne površine 91,90 m², koji stan je položen u zgradi sagrađenoj na k.č.br. 66/1 poduložak 32, ZU 6237 K.O. Solin. Da je tuženik ad 1) nakon saznanja za taj postupak otuđio stan S11 za iznos od 468.679,72 kn tuženoj ad 2) kao trećoj osobi, te je tuženik istog dana tuženoj ad 2) otuđio i stan broj S3, osim što je to tuženik ad 1) učinio po saznanju za postupak, iznos za koji su stanovi S11 i S3 prodani trostruko su manji od tržišne cijene. Da je očigledno tuženik ad 1) raspolagao nekretninama sa namjerom da onemogući tužitelja u naplati njegovih dospjelih tražbina, očigledno je tužena ad 2) znala da su raspolaganja tuženika ad 1) usmjerena ne onemogućavanje naplate tužiteljevih tražbina prema tuženiku ad 1), pa su na taj način nanijeli štetu tužitelju, jer tuženik ad 1) nema druge imovine iz koje bi tužitelj naplatio svoja potraživanja.

U svom odgovoru na tužbu od 18.06.2008.g. tuženik ad 1) je u cijelosti osporio tužbeni zahtjev i privremenu mjeru tužitelja i to iz razloga što potraživanja tužitelja u visini od 44.511,54 EUR nisu osnovana, jer je iznos od 3.850,00 EUR-a plaćen tužitelju, pa stoga tuženik osporava ukupnost glavnog potraživanja, po istoj pravnoj stvari u tijeku je ovršni postupak pred Općinskim sudom u Solinu, koji se vodi pod brojem Ovr-22/08, po istoj pravnoj stvari u tijeku je ovršni postupak pred Trgovačkim sudom u Splitu, koji se vodi pod

brojem PI-18/08, te dalje navodi, da što je tužena ad 2) suvlasnik tuženika ad 1), te je predmetni stan kupila po utvrđenoj cijeni 1 m2, grubog roh bau stanja s pravom povlastica kao suosnivača tuženika ad 1), koji je istovremeno investitor predmetne stambene zgrade, a bez ikakve namjere izbjegavanja plaćanja obveze tuženika ad 1).

Ističe da je pun. tužitelj, s obzirom na ovrši postupak pred istim Sudom, podnio prijedlog za sklapanje vanskudske nagodbe, kojom bi se obvezao tužitelju isplatiti njegovo potraživanje do 31.12.2008.g., tako da bi po potpisivanju vanskudske nagodbe, odmah na ime potraživanja isplatio dio u iznosu od 10.000 EUR-a, istu nagodbu tuženik ad 1) je predložio iz razloga što je to realni period da izvrši svoju obvezu te iz razloga što punomoćnik tužitelja podnošenjem više tužbenih zahtjeva i prijedloga za ovrhe sa privremenim mjerama po istoj pravnoj stvari, istom potraživanju prouzrokuje znatne i neosnovane troškove stvarajući tako sebi neosnovanu imovinsku osobnu korist, tuženik ad 1) također ističe da su u tijeku ovrhe i plaćanje u kojima je tuženik ad 1) ovrhovoditelj, te da njegova potraživanja prema dužnicima iznose preko 200.000,00 kn, te slijedom iznijetoga predlaže sudu tužbeni zahtjev i privremenu mjeru radi osiguranja plateži tužitelja, odbiti kao neosnovane.

U svom odgovoru na tužbu od 18.06.2008.g. tužena ad 2) je navela kako je Kupoprodajni ugovor od 07.04.2008.g. zaključen između tuženika ad 1) i tuženika ad 2), a temeljem kojeg je u zk postupku broj Z-1014/08 izvršen upis uknjižbe vlasništva Stana 11 na ime tužene ad 2) proglasi da je bez učinka u odnosu na tužitelja u dijelu u kojem je potrebno namirenje potraživanja tužitelja, da obveže tuženika da je dužan dopustiti da tužitelj svoje potraživanje prema tuženiku namiri prodajom istog stana iz točke I. kao 32. etaže idealnog dijela u 95/1752 suvlasništva, te da odredi tuženicama da solidarno plate tužitelju trošak parničnog postupka, te nastavno radi istoga osiguranja tužitelj zahtjeva donošenje rješenja o osiguranju radi osiguranja novčanih tražbina tužitelja – predlagatelja kunske protuvrijednosti ukupnog potraživanja od 44.511,54 EUR-a, a kako je to u petitu rješenja o osiguranju navedeno po svakom pojedinačnom računu u iznosu sa danom dospijeca istih, kao i da naknadi tužitelju trošak parničnog postupka, a na način da Sud izda Privremenu mjeru zabranom otuđenja tuženoj ad 2) – protivniku osiguranja, da otuđi ili optereti 32 etažu 92/1752 idealnog dijela, koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom Stambeni prostor, označen kao STAN 11 na drugom katu neto korisne površine 84,75 m2, stambeno-poslovnog objekta izgrađenog na k.č.br.: 66/4, upisan u poduložak 32 zk ul. br. 6327 K.O. Solin, te je također navela da se u cijelosti priklanja odgovoru na tužbu tuženika ad 1) i u skladu s istom sud ima smatrati da je tužena ad 2) dala u zakonskom roku svoj odgovor na tužbu.

Tijekom dokaznog postupka sud je u dokazne svrhe pregledao i pročitao račun broj 008/2006 od 08.02.2006.g., račun broj 010/06 od 22.02.2006.g., račun broj 022/2006 od 23.03.2006.g., račun broj 023/06 od 23.03.2006.g., zk izvadak za predmetne nekretnine, Kupoprodajni ugovor od 07.04.2008.g., spis ovog suda broj OVR-22/08 i K-132/14, spise Trgovačkog suda u Splitu pod br. XIII P-1092/08 i VII St-42/09.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Pun. parničnih stranaka su popisali parnični trošak.

U ovom predmetu već je vođen postupak i donesena prvostupanjska presuda pod br. P-3422/09 od 15. svibnja 2015 godine koja presuda je rješenjem Županijskog suda u Splitu pod br. GŽ 2074/15 ukinuta 01. ožujka 2017 godine te je predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Iz ovako provedenog dokaznog postupka, među parničnim strankama nije sporno da je nad tuženikom ad 1) Maruti d.o.o bio otvoren stečajni postupak, te da je tvrtka Maruti d.o.o. bila u vlasništvu spornog stana, a da je vlasništvo predmetnog stana, prenijela na tuženu ad 2) Ivanu Šarac, a da je nakon pokretanja ove parnice Ivana Šarac usprkos zabilježbi spora, predmetni stan otuđila Draženu Miliću iz Imotskog.

Iz ovako provedenog dokaznog postupka, među parničnim strankama se ukazalo prijepornim da li je takvim postupanjem tuženika ad 1) i ad 2) postojala volja da se takvom pravnom radnjom onemogućiti tužitelja u naplati njegovog dospjelog potraživanja.

Pregledom računa od 23.03.2006.g., od 08.02.2006.g., 22.02.2006.g. i 23.03.2006.g. bilo bi razvidno da je ukupno potraživanje tužitelja 320.928,00 kn.

Da je trgovačkog društvo Maruti d.o.o. imalo više nekretnina u vlasništvu, a što proizlazi iz spisa K-132/14, da je raspolagalo sa ukupno pet stanova, a prije otvaranja stečajnog postupka, pa je tako umanjilo vrijednost svog temeljenog kapitala, i onemogućilo dobavljače da naplate svoje potraživanje.

Isto tako potrebno je istaknuti da je potraživanje tužitelja dospjelo u svibnju i lipnju 2006.g., da je posao koji se pobija nastao u travnju 2008.g., da je društvo Maruti d.o.o., odnosno tuženik ad 1) u razdoblju od početka 2008.g. pa do pokretanja stečajnog postupka u rujnu 2009.g., iako znajući da je račun društva u blokadi i to u razdoblju od 31.03. do 06. svibnja 2008.g., raspolagala sa stanovima koji su bili u vlasništvu tog trgovačkog društva, pa je tako i predmetni stan otuđen, prodan tuženoj ad 2) Ivani Šarac.

Člankom 66. Zakona o obveznim odnosima("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08), propisano je da svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela na isplatu i bez obzira kada je nastala, može pobijati pravnu radnju svog dužnika, koja je poduzeta na štetu vjerovniku, dok je stavkom 2. propisano da se smatra poduzeta radnja na štetu vjerovnika, ako dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje njegove tražbine.

Člankom 70. gore citiranog Zakona, propisano je da ako sud usvoji tužbeni zahtjev, pravna radnja gubi učinak samo prema tužitelju i samo koliko je potrebno za namirenje njegove tražbine.

S obzirom na sve iznijeto, zaključak je ovog suda, da je upravo ovakvim raspolaganjem onemogućena naplata potraživanja i to dospjelog potraživanja tužitelja, pa su se ispunile zakonske pretpostavke iz čl. 66. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08), a radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji.

Potrebno je napomenuti da je pun. tužitelja proširio tužbeni zahtjev i u odnosu na Dražena Milića, međutim sud posebnim pisanim rješenjem nije dopustio subjektivnom preinačenju tužbe, jer se taj tuženik usprotivio subjektivnom proširenju tužbe.

Međutim, potrebno je istaknuti da tužitelj može ustati novom tužbom i protiv tako označenog tuženika, jer isti nije postupao u dobroj vjeri, jer je uredno u zemljišnim knjigama bila zabilježba ovog spora, pa je mogao znati da upravo postoji ovaj spor i dospjelo potraživanje tužitelja.

Također činjenica što tužena u vlasništvu ima i drugu nekretninu nije od značaja jer je volja tuženika ad 1) i 2) bila da se raspolaganjem spornim stanom onemogući tužitelju da naplati svoje potraživanje.

Primjenjujući odredbe čl. 67 st. 1 Zakona o obveznim odnosima ispunile su se kumulativno obadviije pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji i to poduzimanjem ove pravne radnje na štetu vjerovnika, a što je dužnik znao i mogao znati da poduzetim radnjama nanosi štetu svojim vjerovnicima i upravo je zato i poduzeta ova pravna radnja a to je bilo poznato i njegovom bračnom drugu ili krvnom srodniku.

Nije sporno, da je tražbina tužitelja dospjela da postoji insolventnost dužnika što proizlazi iz spisa Trgovačkog suda 7 ST-42/09 i da će ovakvom pravnom radnjom tužitelj kao vjerovnik biti oštećen.

Prema mišljenju ovog suda a što proizlazi iz spisa Trgovačkog suda ispunjene su opće pretpostavke za pobijanje dužnikove pravne radnje i to insolventnost dužnika, da tuženik nije podmirio dug tužitelju i da je prodajom predmetnog stana tuženoj ad 2 došlo do smanjenja imovine pa tuženik ad 1 nema dovoljno sredstava za ispunjenje tužiteljeve tražbine a što bi također proizlazilo iz spis ovog suda Ovr-22/08 i P-18/08, da je se tužitelj pokušao namiriti i na drugi način.

Sud je odbio prijedlog za izdavanje privremene mjere iz razloga što je u međuvremenu predmetni stan otuđen od strane treće osobe, a izdana je i zabilježba spora, kojom je tužitelj zaštitio svoja prava i pravni interes spram trećih osoba.

Zbog svega iznesenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, a isti troškovi se sastoje od sastava tužbe 500 bodova, pristupa na ročišta od 19.10.2013.g., 06.03.2015.g. svako po 125 bodova, pristupa na ročišta od 26.11.2013.g., 18.02.2014.g., 12.06.2014.g. svako po 250 bodova, pristupa na ročišta od 15.01.2014.g., 08.04.2014.g., 10.02.2015.g., 09.04.2015.g. svako po 500 bodova, te za sastav podneska od 12.06.2014.g. 500 bodova, pristupa na ročište 14.11.2017., 24.01.2018., 20.03.2019 svako po 500 bodova, pristup na ročište od 13.02.2018 i 20.03.2018. svako po 250 bodova, sastava podneska od 24.01.2018 500 bodova, odnosno ukupno 6500 bodova što uz vrijednost boda s paušalom od 10,00 kuna daje iznos od 65.000,00 kuna koji iznos je uvećan na ime 25 % PDV-a odnosno 16.250,00 kuna, sudskih pristojbi presude 3559,00 kuna te sudskih pristojbi tužbe 3559,00 pa zbrajajući te iznose dolazi se do iznosa od 88.368,00 kuna koji iznos je i naveden u izreci ove presude.

. U Splitu, 02. svibnja 2019. godine

S U D A C:

DRAGAN RAMLJAK

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud u 3 primjerka.

DNA: pun. tužitelja, pun. tuženika ad 1, pun. tuženika ad 2

Istovjetnost ovog preslike
s izvornikom ovjerava
OVLAŠTENI SLUŽBENIK

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

OPĆINSKI SUD U SPLITU

primljen
neposredno poštom

08. 01. 2020

obično-preporučeno na pošti
dana 08. 01. 2020. u primljeno
prilozi 08. 01. 2020. (kuna)

Poslovni broj: GŽ-2280/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Tihane Pivac, kao predsjednice vijeća, Ane Grbavac kao suca izvjestitelja, te Marka Pribisalića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja stvari tužitelja Dara trade import – export di Mario Knapic iz Udine, Via Stiria, n 45/27-Loc. Portigross – Italia, zastupano po punomoćniku Edvardu Sušcu, odvjetniku u Splitu, protiv tuženih: 1) Stečajna masa stečajnog dužnika Maruti d.o.o. Podstrana, Put starog sela 70, koga zastupaju punomoćnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Boro Rajić i Tomislav Kasalo, iz Splita i 2) Ivana Šarac, iz Splita, Sarajevska 40, zastupana po punomoćniku Saši Vladiću, odvjetniku u Splitu, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, odlučujući o žalbi tuženih pod 1) i 2) protiv presude Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-1642/2017. od 2. svibnja 2019., u sjednici održanoj dana 17. prosinca 2019.,

presudio je

I. Djelomično se odbija žalba tuženih pod 1) i 2) kao neosnovana, a djelomično prihvaća pa se presuda Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-1642/2017. od 2. svibnja 2019.

a) potvrđuje u pobijanom dijelu pod točkom I. i II. izreke.

b) preinačava u odluci o parničnom trošku (točka III. izreke) tako da se sudi:

Dužni su tuženici pod 1) Stečajna Masa stečajnog dužnika Maruti d.o.o. i 2) Ivana Šarac solidarno u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 81.796,50 kuna, dok se za više traženo u iznosu od 6.571,50 kuna zahtjev tužitelja odbija.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom suđeno je:

"I. Utvrđuje se da kupoprodajni ugovor u Solinu od 07.IV.2008.g. zaključen između Maruti d.o.o., kao prodavatelja i Jelene Šarac, kao kupca temeljem kojeg je u zemljišnoknjižnom postupku Z-1014/08 izvršen upis uknjižbe prava vlasništva stana S11 na ime Ivana Šarac, nema učinka prema tužitelju u dijelu u kojem je potrebno za namirenje tužiteljevog potraživanja prema tuženiku ad 1) i to:

168

- kunske protuvrijednosti iznosa od 17.015,54 EUR-a, prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 08. veljače 2006.g.,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 13.296,54 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 13. svibnja 2006.g., - kunske protuvrijednosti iznosa od 2.850,10 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. lipnja 2006.g.,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 11.376,00 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. lipnja 2006.g., sve do 31. prosinca 2007.g. po stopi određenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 01. siječnja 2008.g. do 30. lipnja 2011.g. po stopi od 14 % godišnje, te od 01. srpnja 2011.g. do isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 %-tnih poena.

II. Tuženik ad 2) je dužan dopustiti da tužitelj svoje potraživanje prema tuženiku ad 1), kunsku protuvrijednost iznosa od 17.015,54 EUR-a (sedamnaestisućaipetnaesteruaipedesetčetiricenta) prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom, koja teče od 08. veljače 2006.g. pa do isplate, kunske protuvrijednosti iznosa od 13.296,54 EUR-a (trinaesttisućadvjestodevedesetšesteruaipedesetčetiricenta) prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 13. svibnja 2006., kunske protuvrijednosti iznosa od 2.850,10 EUR-a (dvijetisućeosamstopedeseteruaideseccenti) prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. lipnja 2006.g., kunske protuvrijednosti iznosa od 11.376,00 EUR-a (jedanaesttisućaeuratribosedaidesetšesteurua) prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. lipnja 2006.g., sve do 31. prosinca 2007.g. po stopi određenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 01. siječnja 2008.g. do 30. lipnja 2011.g. po stopi od 14 % godišnje, te od 01. srpnja 2011.g. do isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 %-tnih poena, namiri prodajom 32 etaže 92/1752 idealna dijela, koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom stambeni prostor, označen kao stan S11 ukupne neto korisne površine 84,75 m², s pripatkom – loggiom, neto korisne površine 3,45 m² i loggiom neto korisne površine 3,70 m², odnosno, sveukupne neto korisne površine 91,90 m², koji stan je položen u zgradi sagrađenoj na k.č.br. 66/1 poduložak 32, ZU 6237 K.O. Solin.

III. Dužni su tuženici ad 1) Stečajna Masa Stečajnog Dužnika Maruti d.o.o. i 2) Ivana Šarac solidarno u roku od 15. dana naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 88.368,00 kn."

Prvostupanjskim rješenjem suđeno je:

"Odbija se zahtjev za izdavanje privremene mjere koji glasi:

"Rješenje o osiguranju" 1. Radi osiguranja novčanih tražbina predlagatelja osiguranja i

to:

- kunske protuvrijednosti iznosa od 17.015,54 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 08.II.2006.g. pa do isplate,
- kunske protuvrijednosti iznosa od 13.296,54 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 13.V.2006.g. pa do isplate,

170

- kunske protuvrijednosti iznosa od 2.850,10 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21.VI.2006. pa do isplate,

- kunske protuvrijednosti iznosa od 11.376 EUR-a prema srednjem tečaju kojeg plaća HNB na dan isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21.VI.2006.g. pa do isplate,

- kao i radi osiguranja naplate parničnih troškova, određuje se PRIVREMENA MJERA zabranom protivniku osiguranja da otuđi i/ili optereti 32 etažu 92/1752 idealnog dijela koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom Stambeni prostor, označen kao STAN S11, koji se nalazi na drugom katu stambeno-poslovne građevine i koji se sastoji od hodnika, kuhinje s blagovaonicom i dnevnim boravkom, ostave, wc-a, predsoblja, kupaonice s wc-om i dvije sobe, ukupne neto korisne površine 84,75 m², s pripatkom – loggiom, neto korisne površine 3,45 m² i loggiom neto korisne površine 3,70 m², odnosno, sveukupne neto korisne površine 91,90 m², koji stan je položen u zgradi sagrađenoj na k.č.br. 66/1 poduložak 32 ZU 6237 K.O. Solin uz zabilježbu ove zabrane u zemljišnoj knjizi.

2. Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu ovog suda provedbu zabrane iz toč. 1. rješenja. Zabrana se smatra provedenom dostavom zemljišnoknjižnom odjelu.

3. Ova privremena mjera traje do pravomoćnog okončanja parnice radi pobijanja dužnikovih radnji."

Protiv prvostupanjske presude žali se tuženik pod 1) pobijajući istu zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 - dalje: ZPP), koji propis se primjenjuje temeljem odredbe članak 117. stavak 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/19), predlažući da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu na način da u cijelosti odbije tužiteljev tužbeni zahtjev uz nalog tužitelju na isplatu troškova parničnog postupka, podredno, da ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Žali se i tužena pod 2) koja pobija prvostupanjsku presudu zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavak 1. ZPP, predlažući da drugostupanjski sud prihvati žalbu tužene pod 2) i ukine prvostupanjsku presudu, podredno odbije zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Tužitelj je odgovorio na žalbe tuženih pod 1) i 2), u kojem odgovoru navodi da nisu osnovani žalbeni navodi tuženih pod 1) i 2), pa predlaže žalbe istih odbiti.

Žalbe tuženih pod 1) i 2) nisu osnovane.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za pobijanje dužnikovih pravnih radnji učinjenih u cilju onemogućavanja vjerovnika u namirenju novčane tražbine, te nalog tuženoj pod 2) da trpi namirenje tražbine tužitelja iz predmetne nekretnine, a zasnovan na odredbi članka 66. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08, dalje: ZOO).

Prvostupanjski sud je u provedenom postupku utvrdio sljedeće činjenice:

- da je nad trgovačkim društvom Maruti d.o.o. otvoren i zaključen stečajni postupak 10. ožujka 2010,

- da je tvrtka Maruti d.o.o bila vlasnik spornog stana, koje vlasništvo je prenijela na tuženu pod 2),

121

- da je tužena pod 2) nakon pokretanja predmetnog postupka, usprkos zabilježbi spora, stan otuđila Draženu Miliću iz Imotskog,

- da ukupno potraživanje tužitelja po računima od 23. ožujka 2006., 8. veljače 2006., 22. veljače 2006. i 23. ožujka 2006. iznosi oko 320.928,00 kuna, koje je dospjelo u svibnju i lipnju 2006.,

- da je trgovačko društvo Maruti d.o.o. imalo više nekretnina u vlasništvu, što i proizlazi iz spisa broj K-132/14, dakle, raspolagalo je ukupno s pet stanova, a prije otvaranja stečajnog postupka,

- da je pravni posao koji se pobija nastao u travnju 2008.,

- da je društvo Maruti d.o.o. u razdoblju od početka 2008. do pokretanja stečajnog postupka u rujnu 2009., iako je znalo da je u blokadi, i to u razdoblju od 31. ožujka do 6. svibnja 2008., raspolagalo sa stanovima koji su bili u vlasništvu tog društva pa da je tako i predmetni stan otuđen i prodan tuženoj pod 2),

- da činjenica što tužena u vlasništvu ima i drugu nekretninu nije od značaja za predmet spora, jer je volja tuženih pod 1) i 2) da sa raspolaganjem spornim stanom onemogući tužitelja da naplati svoje potraživanje,

- da je prodajom predmetnog stana tuženoj pod 2) došlo do smanjenja imovine tuženika pod 1), koji nema dovoljno sredstava za ispunjenje tužiteljeve tražbine, a što da i proizlazi iz spisa Trgovačkog suda, broj P-18/08,

- da se tužitelj u svezi spornog potraživanja pokušao namiriti na drugi način, u čemu nije uspio,

- da nije osnovan prijedlog za izdavanje privremene mjere jer je u međuvremenu predmetni stan otuđen od strane treće osobe, a izdana je i zabilježba spora kojom je tužitelj zaštitio svoja prava i pravni interes.

Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski sud je zaključio kako su tuženici pod 1) i 2) zaključenjem ugovora o kupoprodaji iz 2008. nanijeli štetu tužitelju. Potraživanje tužitelja da je dospjelo u svibnju i lipnju 2006., a pravni posao koji se pobija da je nastao 2008., dok je tuženik pod 1) u razdoblju od početka 2008. pa do pokretanja stečajnog postupka u rujnu 2009., iako je znao da je račun u blokadi raspolagao stanovima koji su u vlasništvu tog društva, pa je tako predmetni stan otuđen i prodan tuženoj pod 2). Tražbina tužitelja da je dospjela, da postoji insolventnost dužnika, što i proizlazi iz spisa Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj 7 St-42/09, da tuženik pod 1) nije podmirio dug tužitelju, a prodajom predmetnog stana tuženoj pod 2) da je došlo do smanjenja imovine, pa da tuženik pod 1) nema dovoljno sredstava za ispunjenje tražbine tužitelja, što i proizlazi iz pregledani spisa Trgovačkog suda u Splitu, slijedom čega da su ispunjene pretpostavke za pobijanje dužnikove pravne radnje. Dužnik da je takvim raspolaganjem onemogućio tužitelja u naplati dospjelog potraživanja; pa da je zahtjev tužitelja prihvaćen, imajući u vidu odredbe članka 66., 67. i 70 ZOO.

Suprotno žalbenim navodima tuženih pod 1) i 2), u postupku pred prvostupanjskim sudom nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP, jer presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati njezina meritorna pravilnost i zakonitost. Izreka pobijane presude je jasna i razumljiva te ne proturječi sama sebi ni razlozima presude. Pobijana presuda sadrži jasne i razumljive razloge o svim pravno odlučnim činjenicama za ovaj spor te ne postoji proturječje o odlučnim činjenicama između onog što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

792

Ispitujući pobijanu presudu u okviru odredbe članka 365. stavak 2. ZPP, ovaj sud ocjenjuje da prvostupanjski sud donošenjem pobijane presude nije počinio niti bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP, na koje pazi po službenoj dužnosti.

Za navedena činjenična utvrđenja koja imaju uporište u rezultatima dokaznog postupka prvostupanjski sud je naveo valjane, logične i uvjerljive razloge koje kao pravilne prihvaća i ovaj sud. Žalbe tuženih pod 1) i 2) ne uspijevaju dovesti u sumnju pravilnost činjeničnih utvrđenja prvostupanjskog suda, jer osim uopćenog osporavanja i ponavljanja onih tvrdnji koje su tuženici bez uspjeha iznosili u postupku pred prvostupanjskim sudom, ne sadrže niti jednu argumentiranu tvrdnju koja bi upućivala na drugačija utvrđenja.

Obzirom na takva činjenična utvrđenja, prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja.

Parnice koje su u tijeku u trenutku zaključenja stečajnog postupka nastavljaju se u ime i za račun stečajne mase stečajnog dužnika. U odnosu na stečajnu masu na odgovarajući način primjenjuju se pravila Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03 i 82/06-dalje SZ). Nakon što je stečajni dužnik brisan iz sudskog registra, kao što je u konkretnom slučaju Maruti d.o.o. on više ne može biti stranka u postupku već umjesto njega stranka može biti samo njegova stečajna masa koju zastupa stečajni upravitelj. SZ u odredbi iz članka 199. propisuje pravila za tzv. naknadnu diobu i u okviru tog postupka propisuje izuzetak od pravila iz članka 77. stavak 1. ZPP-a prema kojem stranka u parnici može biti samo fizička ili pravna osoba. U skladu s odredbom iz članka 77. stavak 2. ZPP i članka 199. stavak 4. SZ, stečajnoj masi dana je procesna ili stranačka sposobnost. Dakle, nakon što je tuženik pod 1) iz ove parnice brisan u registru pravnih osoba nadležnog suda, on ne može biti stranka u postupku, već to može biti samo stečajna masa u ime i za račun koje je parnica vođena, kao što je u konkretnom slučaju Stečajna Masa stečajnog dužnika Maruti d.o.o., slijedom čega nije osnovan prigovor promašene pasive legitimacije u odnosu na tuženika pod 1).

Prema odredbi članka 66. stavak 1. ZOO-a propisano je da svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela za isplatu, i bez obzira kada je nastala može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je poduzeta na štetu vjerovnika, time da se prema stavku 2. istog članka smatra da je pravna radnja poduzeta na štetu vjerovnika ako zbog nje dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine.

Odredbom članka 67. stavak 1. ZOO-a propisano je da se naplatno raspolaganje može pobijati ako je u vrijeme raspolaganja dužnik znao i mogao znati da poduzetim radnjama nanosi štetu svojim vjerovnicima ili ako je trećoj osobi s kojom je ili u čiju je korist pravna radnja poduzeta to bilo poznato ili moglo biti poznato, a prema stavku 2. istog članka ako je treća osoba dužnikov bračni drug, ili krvni srodnik u ravnoj liniji ili u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, ili po tazbini do istog stupnja smatra se da joj je bilo poznato da dužnik poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku osim ako dokaže suprotno, dok je stavkom 3. i stog članka određeno da se kod besplatnih raspolaganja i s njima izjednačenih pravnih radnji smatra da je dužnik znao da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, i za pobijanje tih radnji ne zahtjeva sve da je trećoj osobi to bilo poznato ili moglo biti poznato.

Dakle, opće pretpostavke koje se moraju kumulativno ispuniti da bi se moglo pristupiti pobijanju konkretnih radnji dužnika na štetu vjerovnika su: dospelost tražbine; insolventnost dužnika; pravna radnja dužnika i postojanje oštećenja vjerovnika time da pobijanje

173

omogućuje vjerovnikovo namirenje. Naime u odnosu na insolventnost dužnika za istaći je kako ona znači da dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine, no to ne znači da dužnik nema uopće imovine, nego da je bez sredstava koja onemogućuju naplatu vjerovnikove tražbine. Vjerovnik, (tužitelj) mora dokazati insolventnost dužnika (u konkretnom slučaju tuženika pod 1), u odnosu na konkretnu tražbinu.

U konkretnom slučaju su ispunjene sve materijalnopravne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji u smislu odredbi članka 66. i 67. ZOO-a jer je dokazano: a) da je tražbina tužitelja za isplatu prema tuženiku pod 1) dospjela, b) da tu tražbinu nije moguće naplatiti jer je tuženik pod 1) kao dužnik zbog poduzete radnje koja se pobija insolventan, tj. nema dovoljno imovine za namirenje tražbine tužitelja, c) da je tuženik pod 1) kao dužnik sklapanjem Ugovora o kupoprodaji od 7. travnja 2008., s tuženom pod 2), suvlasnicom društva Maruti d.o.o., poduzeo pravnu radnju na štetu tužitelja kao vjerovnika i d) da je tuženik pod 1) kao dužnik znao da poduzetim radnjama nanosi štetu vjerovniku, poduzimajući predmetno raspolaganje, pri čemu nije pravno odlučno je li tuženoj pod 2) to bilo poznato ili moglo biti poznato.

Prema odredbi članka 70. ZOO, ako sud usvoji tužbeni zahtjev, pravna radnja gubi učinak samo prema tužitelju i samo koliko je potrebno za namirenje njegovih tražbina. Upravo u skladu s tom zakonskom odredbom pravilno je prvostupanjski sud presudio da Ugovor o kupoprodaji od 7. travnja 2008., zaključen između Maruti d.o.o., kao prodavatelja i Ivane Šarac kao kupca, nema učinka prema tužitelju u dijelu u kojemu je to potrebno radi namirenja predmetne novčane tražbine s pripadajućim kamatama, s tim da su tuženici dužni trpjeti namirenje tražbine tužitelja iz predmetne nekretnine. Za podnošenje predmetne tužbe nije uvjet da je potraživanje utvrđeno pravomoćnom presudom, već da je potraživanje dospjelo i da je poduzeto na štetu vjerovnika, a utvrđeno je da prodajom nekretnina tuženik pod 1) nema sredstava za ispunjenje tužiteljevog potraživanja koja bi bila dostupna tužitelju, slijedom čega se žalba tuženih ukazuje neosnovanom.

Stoga je trebalo, temeljem odredbe članka 368. stavak 1. ZPP, odbiti žalbu tuženih pod 1) i 2) kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu pod točkom I. i II. izreke.

Međutim, osnovano tuženici pod 1) i 2) pobijaju prvostupanjsku presudu u dijelu kojim je pod točkom III. izreke odlučeno o troškovima postupka, zbog žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava.

To, stoga što bi pravilnom primjenom materijalnog prava, članak 154. stavak 1. ZPP, te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje OT) tužitelju trebalo priznati trošak postupka i to: za sastav tužbe 5.000,00 kuna, sastav privremene mjere 1.000,00 kuna, zastupanje na osam ročišta svako po 5.000,00 kuna, zastupanje na ročištu 2.500,00 kuna, pristup na četiri ročišta po 1.250,00 kuna, sastav podneska 1.250,00 kuna, sastav podneska 5.000,00 kuna, ukupno 59.750,00 kuna, uvećano za PDV u iznosu od 14.937,50 kuna, te mu je trebalo priznati pristojbu tužbe u iznosu od 3.559,00 kuna, te pristojbu presude u iznosu od 3.559,00 kuna, sveukupno 81.796,50 kuna, što je za više traženo u iznosu od 6.571,50 kuna zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

Žalbu tuženih na prvostupanjsku presudu na žalbu je odbijen kao neosnovan, primjenom članka 368. stavak 1. ZPP, jer se žalba nije bila potražena za vođenje ovog postupka.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci pod točkom II. presude.

U Splitu, 17. prosinca 2019.

Predsjednica vijeća:

Tihana Pivac, v. r.

Za točnost otpisaka - ovlašteni službenik
Zlata Brdar

Istovjetnost ovog preslika
s izvornikom ovjerava

OVLAŠTENI SLUŽBENIK:
Čade

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke:	P-1642/2017-19
Vrsta odluke:	Presuda
Donositelj:	Dragan Ramljak
Datum pravomoćnosti:	17.12.2019.
Datum ovršnosti:	03.02.2020.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:	resudom GŽ-2280/19 od 17. 12. 2019. presuda potvrđena-preinačen trošak